Pam Bondi’s Epstein-clownshow is een flop in het Congres.

14/02/2026

artikelen

0

Press TV: Voor meer informatie hierover spreken we met Kevin Barrett vanuit Saidia, Marokko. Meneer Barrett, wat is uw algemene indruk van het verhoor van procureur-generaal Pam Bondi in het Capitool? Democratische congresleden in de VS hebben een soortgelijk sentiment geuit dat we al een tijdje horen, namelijk dat procureur-generaal Pam Bondi in dit geval de kant van de daders kiest en niet die van de slachtoffers.

Kevin Barrett: Dat zou geen verrassing moeten zijn. Pam Bondi had tijdens haar carrière in Florida de reputatie een advocaat en aanklager met banden met de maffia te zijn. En het feit dat Trump haar als zijn minister van Justitie heeft gekozen, zegt alles wat je moet weten over Donald Trump en zijn levenslange dienst aan de Kosher Nostra, de georganiseerde misdaadorganisatie die zo machtig is in New York City dat ze Trump gedurende zijn hele carrière als witwasser heeft gebruikt.

Deze hoorzittingen illustreren hoezeer de Amerikaanse overheid is veranderd in een complete klucht. In dit geval was Pam Bondi degene met de grote rode rubberen neus, die de meest belachelijke dingen zei. Telkens als haar een specifieke vraag werd gesteld, antwoordde ze iets in de trant van: “U bent een afgedankte, afschuwelijke ex-advocaat, en waarom knielt u niet neer om Donald Trumps voeten te kussen? Omdat hij de beste president is die dit land ooit heeft gehad.” Keer op keer herhaalde ze dit soort antwoorden. Zelfs een vijfjarige zou het beter kunnen.

Maar om tot de kern van de zaak te komen: de vragenstellers hebben overduidelijk gelijk. Bondi heeft op nogal incompetente wijze de kant van de daders gekozen in plaats van die van de slachtoffers. Ze weigerde zelfs maar naar de slachtoffers te kijken die tijdens deze

hoorzitting pal achter haar stonden. En ze was verantwoordelijk voor de vrijgave van slechts de helft van deze zes miljoen Epstein-dossiers. Bovendien was ze verantwoordelijk voor het anonimiseren van de namen van de daders, niet van de slachtoffers. De namen van tientallen slachtoffers werden openbaar gemaakt, terwijl de namen van de ene na de andere dader werden weggelaten.

Het is moeilijk te zeggen in hoeverre dit te wijten is aan totale incompetentie of dat er wellicht sprake is van onenigheid binnen het Ministerie van Justitie, aangezien sommige lagere functionarissen die belast zijn met het doornemen van deze dossiers zo geschokt zijn door wat ze zien. Dit wijst er in wezen op dat de Verenigde Staten worden bestuurd door een Israëlische Mossad-afpersingsring die deze jonge meisjes verhandelt aan machtige figuren en de netwerkmacht van de zionistische miljardairsklasse die het Westen regeert, gebruikt om de Verenigde Staten, een land met meer dan 300 miljoen inwoners, te blijven onderwerpen aan deze kleine, genocidale kolonistenkolonie die zich in bezet Palestina heeft gevestigd.

En helaas was geen van de ondervragers, zelfs Thomas Massie niet, dapper genoeg om de olifant in de kamer te benoemen, namelijk dat de Epstein-afpersingsring werd geleid door de Israëlische inlichtingendienst en was ontworpen om compromitterend materiaal te verzamelen over machtige Amerikanen en andere mensen wereldwijd, om zo de heerschappij van deze corrupte, criminele, genocidale staat over het Westen te bestendigen.

Press TV: En hoe zit het met de andere helft, zou ik kunnen zeggen? Dat zijn zo’n drie miljoen andere documenten die misschien nooit openbaar gemaakt zullen worden. Wat zegt dat over de aanvankelijke belofte van transparantie, een van de motto’s en slogans van Donald

Trumps campagne?

Dat klopt. De deadline voor de vrijgave van alle zes miljoen Epstein-dossiers was eind december. Ze hebben dus maar een klein deel vrijgegeven vóór de deadline, en ze hebben er nog steeds maar ongeveer de helft vrijgegeven.

Weet je, het Westen, als een plek waar zogenaamd rechtsstaat heerst, is een complete aanfluiting geworden. Je kunt in het Westen gevangen worden gezet omdat je suggereert dat er slechts vijf miljoen negenhonderdnegenennegentigduizend negenhonderdnegenennegentig Joden zijn vergast tijdens de Tweede Wereldoorlog, omdat je er één tekort komt aan het heilige, mythische getal van zes miljoen. Maar als de wet zegt dat je alle zes miljoen Epstein-dossiers moet vrijgeven, mag je er drie miljoen van maken en de andere drie miljoen geheimhouden.

Wat zou er in die andere drie miljoen gevallen kunnen zitten? We hebben de gruwelen gezien in de beelden die zijn vrijgegeven, die de hele westerse heersende klasse volledig beschuldigen van dit afschuwelijke misbruik van jonge meisjes, en die hinten op nog veel, veel ergere dingen.

Ik weet dus niet of we ooit de ongecensureerde versie te zien krijgen van wat er nog over is in die drie miljoen bestanden die anderhalve maand geleden al vrijgegeven hadden moeten worden. Al die mensen van het Ministerie van Justitie die ze niet hebben vrijgegeven, moeten de gevangenis in. Maar wat er ook in staat, het moet ongelooflijk zijn.

Videolink naar interview

***

Misschien is dit de reden dat Bondi niet mee wil werken.

> *Hey @AGPamBondi….This you hangin' out with Keith Frankel? The same Keith Frankel who's referenced in the Epstein files talking with Jeffrey Epstein about "body boxes" on 2/10/2010?*
>
> *The same Keith Frankel who's family runs a "children's home" that "rescues" children from… pic.twitter.com/GaJxEGBNJ9*
>
> *— ThePatrioticBlonde🇺🇸 (@ImBreckWorsham) February 13, 2026*

En iemand moet Trump's golfbaan omspitten om te kijken of dit waar is;

> *Report of a young girl allegedly strangled by Robin Leach at a sex party and buried at the 19th hole of Donald Trumps golf course. pic.twitter.com/MDGDXseDsy*
>
> *— Richard Willett (@WTAFRich) February 13, 2026*

Iraniërs verbranden een beeld van de joodse god Baal

dissident.one/iraniers-verbranden-een-beeld-van-de-joodse-god-baal

14 februari 2026

Die goede mensen in het land van de Ariërs begrijpen het.

En de hele wereld zou het nu moeten begrijpen nu het voor iedereen duidelijk is dat de joodse elite-kringen rond Epstein niet-joodse kinderen offerden en misbruikten.

Satanyahu, die eerder in een video zei dat zijn volk uit de diepste krochten van de hel komt, gaf het zelf toe:

> Netanyahu:
>
> "Iran burned the statue of Baal to declare war on us. We are watching what is happening." pic.twitter.com/sdauk3qZK2
>
> — Global Insight Journal (@GlobalIJournal) February 12, 2026

Hier heb je beeld van de actie in Iran.

> ⚡🇮🇷JUST IN:
>
> A second effigy of "Baal," shown with a Star of David, 666, Israel's flag was burned in Esfahan, Iran.
>
> Baal is an ancient Canaanite deity often used today as a symbol of Satanism or elite corruption (for example Epstein). pic.twitter.com/vAEkwRFUWe
>
> — Suppressed News. (@SuppressedNws1) February 12, 2026

Na wat er bekend is geworden van de Epstein-files, en de smerigste waarheden zijn nog niet vrijgegeven, kan niemand meer ontkennen dat joden Het Kwaad op Aarde vertegenwoordigen.

Daarom steunen wij Iran in de komende oorlog.

> Burn this satanic genocidal jew pedophile system to the ground.
>
> I stand with Iran against Israel.
>
> Fuck the jews. pic.twitter.com/dYvwiscRyt
>
> — Machiavelli (@TheRISEofROD) February 13, 2026

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag ⬇️ om meer te lezen over

Verwijzing naar ‘Baal’ in Epstein-bestanden roept vragen op na heftig interview met familielid

www.ninefornews.nl/verwijzing-naar-baal-in-epstein-bestanden-roept-vragen-op-na-heftig-interview-met-familielid/

Robin de Boer 4 februari 2026

Foto: Clinton en Epstein (Ralph Alswang, White House photographer CC0)
Help ons door deze informatie met jouw vrienden op je social media te delen!

In de vrijgegeven Epstein-bestanden is een opmerkelijke verwijzing aangetroffen naar de naam “Baal”. In een document uit juli 2009 vraagt Jeffrey Epstein aan William Doherty, destijds werkzaam bij zakenbank JP Morgan, om geld over te maken naar “Baal”.

De vermelding heeft nieuwe aandacht gekregen na een recent interview van de Britse YouTuber en spreker Shaun Attwood met Anya Wick, een nicht van Epstein. In dat gesprek doet Wick vergaande uitspraken over haar familie, haar jeugd en de cultische context waarin zij opgroeide.

---Lees verder na dit advertentieblokje---

JPM FINANCIAL SPONSORS Jul 29 2009 11:55 P.01

Memorandum

From: Jeffrey Epstein / COUQ Foundation
To: William Doherty @ JP Morgan
Date: 'July 27, 2009
Re: The C_O.U.Q. Foundation A/C # [redacted]

Please wire Eleven Thousand Four Hundred Thirty Eight Dollars &.10/100 ($11,08.10) froin the above. account to:.

Baal. name: Wachovia Bank, N.A.

Routing [redacted]

Account #; [redacted]

Account Name: :One Clearlake Centre, LLC

Reference: The Florida Science Foundation – Invoice 1404

Please call n-ie if you have any questions and to let me know the Fed Reference number.

In het interview met Attwood stelt Wick dat zij tijdens haar jeugd herhaaldelijk te horen kreeg dat haar familie behoorde tot de “sekte van Baäl”, die ze omschrijft als een zeer oude, Fenicische vruchtbaarheidscultus, die publiekelijk als verdwenen wordt beschouwd, maar in het geheim voortbestaat.

Wick koppelt deze sekte aan ideeën die in de populaire cultuur bekendstaan als de Illuminati en stelt dat deze netwerken invloed hebben binnen politiek en entertainment. Zij benadrukt dat zij als kind geen inzicht had in organisatie of besluitvorming en dat haar kennis gebaseerd is op persoonlijke ervaringen, herinneringen en interpretaties.

Opvallend is dat Wick verklaart dat haar familie zich publiekelijk als Joods presenteerde, terwijl zij achter gesloten deuren toegaven satanistisch te zijn.

> 🚨 🚨 🚨 EPSTEIN’S NIECE EXPOSES HER FAMILIES FOLLOWING OF SATANIC CULT ‘BAAL’ 🚨 🚨 🚨
>
> She accuses powerful Elite figures of running a child trafficking network with ties to ancient Baal worship which they frame as a belief system among those seeking god-like power. pic.twitter.com/NeyFRro5ta
>
> — Bricktop_NAFO (@Bricktop_NAFO) February 2, 2026

Trauma, loyaliteit en zwijgen

Binnen haar familie is sprake geweest van intergenerationeel misbruik, waarbij trauma bewust werd ingezet om slachtoffers aan elkaar en aan de groep te binden. Zij verwijst naar methodes die zij associeert met MK-Ultra, een historisch CIA-programma dat in de jaren zeventig openbaar werd onderzocht.

Wick stelt dat deze mechanismen verklaren waarom veel slachtoffers zwijgen. Zij geeft aan zelf de enige binnen haar directe familie te zijn die openlijk spreekt over haar ervaringen.

Watch on YouTube

Over de auteur: Robin de Boer is economisch geograaf. Volg hem hier op Substack voor exclusieve content.

Interessant

Vind je deze info belangrijk?
Deel het met vrienden op je Socials!

+

Massie onthult Les Wexner als medeplichtige van Epstein, wat de weg vrijmaakt voor strafrechtelijke aanklachten tegen Kash Patel.

dissident.one/massie-onthult-les-wexner-als-medeplichtige-van-epstein-wat-de-weg-vrijmaakt-voor-strafrechtelijke-aanklachten-tegen-kash-patel

10 februari 2026

Een seismische verschuiving tegen de regering-Trump…

Hoewel president Donald J. Trump zijn aanvallen op het Kentucky-congreslid Thomas Massie heeft opgevoerd met de misleidende bewering dat hij een radicale, on-Amerikaanse linkse is die erop uit is zijn regering te saboteren, is het juist Massie's voortdurende kruistocht om de misdaden van Jeffrey Epstein aan het licht te brengen die de werkelijke

dreiging aantoont die hij voor Trump vormt, schrijft blueapples.

De laatste ontwikkelingen in de nasleep van de Epstein-dossiers hebben duidelijk bewezen dat de beste pogingen van de Trump-regering om de misdaden van Epstein en zijn medeplichtigen te blijven verdoezelen, niet opgewassen zijn tegen Massie's waakzaamheid. Nadat hij leden van het Congres toegang had gegeven tot onbewerkte versies van de Epstein-dossiers, onder druk van Massie, hebben de onthullingen daarin aangetoond hoe ver het ministerie van Justitie ("DOJ") en de FBI onder Trump zijn gegaan om de Epstein-affaire in de doofpot te stoppen, tot het punt dat ze federale wetten hebben overtreden in een steeds vruchtelozer wordende poging om de waarheid voor het Amerikaanse publiek verborgen te houden.

De toegenomen politieke druk van Massie en het Californische congreslid Ro Khanna na hun succesvolle aanname van *de Epstein Files Transparency Act* **heeft ertoe geleid dat het ministerie van Justitie onder Trump heeft besloten om leden van het Congres vanaf maandagochtend toegang te geven tot niet-geanonimiseerde documenten.** Congresleden hebben beperkte toegang gekregen tot niet-geanonimiseerde versies van de Epstein-dossiers op computers in de kantoren van het ministerie van Justitie, mits ze dit 24 uur van tevoren melden. Ze krijgen echter geen toegang tot de fysieke documenten zelf. De toegang is beperkt tot alleen leden van het Congres, met uitzondering van hun medewerkers. Hoewel congresleden aantekeningen mogen maken bij de documenten die ze bekijken, is het hen verboden om elektronische apparaten mee te nemen naar hun kijksessies. De niet-geanonimiseerde documenten die toegankelijk zijn voor congresleden zijn beperkt tot de ruim 3 miljoen dossiers die al openbaar zijn gemaakt, wat veel minder is dan de meer dan 6 miljoen dossiers die het ministerie van Justitie naar eigen zeggen in bezit heeft.

Ondanks de beperkte toegang hebben de onthullingen in de vrijgegeven documenten geleid tot een monumentale verschuiving die het verhaal

van de Trump-administratie ontkracht, namelijk dat de actie met betrekking tot de Epstein-dossiers is ondernomen met het doel volledige transparantie te bieden. Volgens de vertegenwoordigers Massie en Khanna hebben zij in de beperkte tijd die hen was toegewezen op de eerste dag dat zij de niet-geanonimiseerde dossiers mochten inzien, ten minste zes personen geïdentificeerd die betrokken zijn bij Epsteins misdaden. Twee van hen zijn door de FBI officieel aangemerkt als medeplichtigen. De identiteit van deze personen is door de Trump-administratie verhuld, ondanks hun kennelijke medeplichtigheid. **Onder degenen die officieel als medeplichtige zijn erkend, bevindt zich Epsteins prominente medewerker en miljardair Les Wexner.** Zijn bevestiging als zodanig opent de deur voor strafrechtelijke aanklachten tegen hooggeplaatste leden van de Trump-administratie.

> 📝 1) This is significant because Kash Patel testified to Congress that FBI had no evidence of other sex traffickers. This is FBI's own 2019 document listing Wexner as coconspirator in child sex trafficking. It wasn't unredacted until tonight. https://t.co/l6gEDwFun5
>
> — Thomas Massie (@RepThomasMassie) February 10, 2026

Hoewel Wexners rol bij het faciliteren van Epsteins misdaden al jaren vaststaat, ontkracht de onthulling dat de FBI hem in 2019 officieel als medeplichtige erkende het verhaal dat de Trump-administratie heeft verspreid, namelijk dat de identiteit van geen enkele medeplichtige van de beruchte pedofiel geheim is gehouden. In september 2025 deed Patel ogenschijnlijk precies dat toen hij voor het Congres getuigde over Epstein. Tijdens zijn getuigenis werd Patel door de senator van Louisiana, John N. Kennedy, gevraagd: "Aan wie verhandelde Epstein deze jonge vrouwen?" Patel antwoordde: **"Aan zichzelf. Er is geen geloofwaardige informatie – geen enkele – dat hij ze aan andere personen heeft verhandeld."** De onthulling dat de FBI in 2019 had bevestigd dat Wexner een medeplichtige van Epstein was, suggereert dat Patel tijdens zijn getuigenis tegen het Congres heeft gelogen. Volgens artikel 1001 van de Amerikaanse wetgeving (18 USC § 1001) is het

opzettelijk en willens en wetens afleggen van een materieel valse, fictieve of frauduleuze verklaring tegenover het Congres een misdrijf waarop een gevangenisstraf van maximaal vijf jaar staat.

Nadat Massie aan het licht bracht dat de FBI jaren voordat Patel voor het Congres getuigde dat het agentschap dat hij leidt geen geloofwaardige informatie had over anderen die betrokken waren bij Epsteins criminele netwerk, had toegegeven dat Wexner een medeplichtige was, ging het ministerie van Justitie in de verdediging in een zwakke poging de ernst van deze onthulling te bagatelliseren. De Amerikaanse onderminister van Justitie, Todd Blanche, gaf Massie een verklaring voor de ingrijpende censuur die het ministerie van Justitie had doorgevoerd in strijd met *de Epstein Files Transparency Act*. Blanche verklaarde dat een specifiek document dat door Massie was aangehaald, waarin 18 van de 20 namen waren weggelaten, zo zwaar was gecensureerd omdat het “talrijke namen van slachtoffers” bevatte. **De recent vrijgegeven versie van het document, zonder de verboden censuur, bevatte echter slechts 2 van de 20 namen, wat betekent dat het ministerie van Justitie illegaal 16 namen had weggelaten voordat het gedwongen werd de herziene versie te publiceren.**

Ondanks de korte tijd die Massie kreeg om de ongecensureerde versies van de Epstein-dossiers te bestuderen, wist hij de naam te achterhalen van een andere potentiële medeplichtige die genoemd wordt in een van de meest verontrustende documenten die openbaar zijn gemaakt. In het Epstein-dossier (EFTA00774231) stuurde een anonieme afzender op 24 april 2009 een e-mail naar Epstein met de tekst: **“Waar ben je? Gaat het goed met je? Ik vond de martelvideo geweldig.”** De verontwaardiging over de gruwelijke inhoud van de e-mail, die zinspeelde op een snufffilm en daarmee de bewering rechtvaardigde dat de misdaden van het Epstein-netwerk veel verder gingen dan mensenhandel en kindermisbruik, laaide na de onthulling ervan weer op in het publieke debat. Die woede werd nog versterkt door het besluit van het Ministerie van Justitie om de identiteit van de auteur van de e-mail geheim te

houden, aangezien er geen aanwijzingen waren dat het de naam betrof van een van Epsteins slachtoffers, die het Ministerie van Justitie wel mocht verbergen in overeenstemming met *de Epstein Files Transparency Act*. Nadat Massie de onbewerkte versie van de e-mail had ingezien, kondigde hij aan dat de onthulling aan het licht had gebracht dat de Emirati-zakenman Sultan Ahmed Bin Sulayem degene was die de e-mail met de bespreking van de martelvideo naar Epstein had gestuurd.

Sultan Ahmed Bin Sulayem, een zakenman uit de Verenigde Arabische Emiraten die voorzitter en CEO is van DP World en tevens voorzitter van de Ports, Customs & Free Zone Corporation, **wordt genoemd in 336 van de meer dan 3 miljoen Epstein-dossiers die momenteel openbaar beschikbaar zijn.** De dossiers over Bin Sulayem onthullen een jarenlange relatie tussen de twee. In het Epstein-dossier (EFTA01155800) verklaart Epstein dat zijn relatie met Bin Sulayem in 2002 begon met een aanbevelingsbrief over een pand dat de zakenman uit de Emiraten in New York wilde huren.

> Sultan Ahmed bin Sulayem controls 10% of global container traffic and can smuggle anything (or anyone) anywhere he wants in the world. pic.twitter.com/xV1BxVWLAw
>
> — John Oleske (@JohnOleske) February 10, 2026

Talrijke andere e-mails tussen Epstein en Bin Sulayem bevatten afbeeldingen die door het Amerikaanse ministerie van Justitie (DOJ) zijn achtergehouden, uitwisselingen over reisplannen van beide partijen, uitnodigingen voor diners en talrijke correspondentie, **waaronder met Boris Nikolic, de biotech-durfkapitalist en adviseur van Bill Gates, die in Epsteins laatste wil en testament, gewijzigd vlak voor zijn vermeende overlijden op 10 augustus 2019, was benoemd tot executeur van zijn nalatenschap.**

Het vroegste bewijs dat Epstein Nikolic aan Bin Sulayem heeft voorgesteld, is gedocumenteerd in de Epstein Files-publicatie EFTA00897104, een e-mail die Epstein op 11 oktober 2010 naar Bin Sulayem stuurde. Epstein zet Nikolic in de cc van de e-mail,

waarvan de tekst luidt: “Boris, 29 nov. 30”. Een e-mail die Nikolic op 29 november 2010 om 18:50:20 uur aan Epstein schreef, en die openbaar is gemaakt als Epstein Files-publicatie EFTA02415345, bevestigt dat hij en Bin Sulayem elkaar op de in de e-mail van oktober 2010 genoemde datum hebben ontmoet.

> Fun fact: Just two days before his death, Jeffrey Epstein quietly added Bill Gates’s science adviser—Boris Nikolic, as the backup executor of his will. The layers to this rabbit hole go deeper than than most people can comprehend. “It’s a big club…” pic.twitter.com/20vOGS9cP1
>
> — Jason Bassler (@JasonBassler1) July 18, 2025

Documenten die de nauwe relatie tussen de beruchte pedofiel en Bin Sulayem vastleggen, onthullen ook communicatie met andere leden van Epsteins binnenste kring gedurende hun bijna decennialange relatie. In een e-mailwisseling van 27 juni 2011 met een respondent genaamd “Sarah K.”, vermoedelijk Sarah Kellen **– die werd genoemd als een niet-aangeklaagde medeplichtige in Epsteins overeenkomst uit 2008, die werd aangeboden door de voormalige minister van Arbeid Alexander Acosta tijdens zijn ambtstermijn als openbaar aanklager voor het zuidelijke district van Florida onder de regering-Bush –** coördineert Bin Sulayem de ontvangst van een pakket dat Epstein hem stuurde. Bin Sulayem voerde soortgelijke gesprekken ook bij het coördineren van bezoeken aan en het ontvangen van zendingen van Epstein met een andere niet-aangeklaagde medeplichtige die in de overeenkomst werd genoemd, Lesley Groff.

De manier waarop Bin Sulayem zich in Epsteins netwerk wist te infiltreren, bevestigt ook dat Epstein hem introduceerde aan de **voormalige Israëlische premier Ehud Barak.** Dit wordt bevestigd in de Epstein Files-publicatie EFTA02600899, waarin Bin Sulayem Barak uitnodigt voor een diner om zakelijke mogelijkheden te bespreken tijdens zijn verblijf in Tel Aviv in een penthouse aan Rothschild Boulevard 1.

In iMessages met Epstein op 15 augustus 2015 regelt Bin Sulayem een

bezoek tijdens een reis naar New Mexico, waar Epsteins beruchte Zorro Ranch, de locatie waar hij naar verluidt een **illegale babyhandel runde,** zich bevond. De Emirati-zakenman geeft toe dat hij met zijn vrouw, drie kinderen en hun nanny reisde toen hij zijn bezoek met Epstein regelde, waarna hij hem links naar verschillende pornografische websites stuurde. Epsteins reacties zijn summier en bevestigen slechts dat hij een auto heeft gestuurd om Bin Sulayem naar hem toe te brengen. Bin Sulayem verwijst ook naar een e-mail die hij Epstein stuurde vanaf een privé-e-mailadres, dat door het Amerikaanse ministerie van Justitie is geanonimiseerd.

> You looked at the document. You know it's an email address that was redacted. The law requires redactions for personally identifiable information, including if in an email address. And you know that the Sultan's name is available unredacted in the files. See EFTA00666117.
>
> Be… https://t.co/PGx6tdf5wT
>
> — Todd Blanche (@DAGToddBlanche) February 10, 2026

Net als bij andere gevallen van het censureren van documenten, reageerde de Amerikaanse onderminister van Justitie, Todd Blanche, op Massie's onthulling dat Sultan Ahmed Bin Sulayem de afzender was van de e-mail met de martelvideo aan Epstein door de beslissing van het ministerie van Justitie om de e-mail te censureren te verdedigen. Blanche verklaarde dat de censuur in overeenstemming was met *de Epstein Files Transparency Act*, omdat het bericht alleen het e-mailadres van Bin Sulayem bevatte, en omdat dit persoonsgegevens waren, moest deze informatie worden achtergehouden. Deze verklaring bleek echter een Pyrrhusoverwinning te zijn tegen Massie, **omdat het tevens een stilzwijgende erkenning inhield dat Bin Sulayem inderdaad de auteur was van de e-mail waarin de martelvideo met Epstein werd besproken.**

De reacties van andere leden van het Congres die maandag de ongecensureerde versies van de Epstein-dossiers konden inzien, duiden

op de ingrijpende verschuiving die zich tegen de regering-Trump voltrekt. Lauren Boebert, een Republikeins congreslid uit Colorado, sprak met een verslaggever toen ze het kantoor van het ministerie van Justitie verliet na het bekijken van de ongecensureerde Epstein-dossiers. Boebert, die tijdens haar periode in het Congres een sterke bondgenoot van Trump is geweest, leek zichtbaar boos tijdens het interview. Ze uitte haar overtuiging dat het ministerie van Justitie onder Trump bewust de namen van medeplichtigen van Epstein heeft weggelaten, in strijd met *de Epstein Files Transparency Act*. **"Ik denk dat er zeker mensen bij betrokken zijn en medeplichtigen, en weet je, ik denk niet dat iedereen die het had over minderjarige meisjes die werden verhandeld, slachtoffer is."** Toen Boebert een vervolgvraag kreeg over de mogelijkheid van gratie voor Ghislaine Maxwell, een van de veroordeelde medeplichtigen van Epstein, verwierp ze het idee met klem: "Ik vind dat Ghislaine Maxwell een langere straf verdient en absoluut in een zwaardere gevangenis moet zitten. Het is ronduit walgelijk."

> 🇺🇸 BREAKING: Rep. Lauren Boebert is PSSED, leaving the DOJ reading room after viewing unredacted Epstein files.
>
> "I don't think everyone there that was talking about underage girls being trafficked are victims."
>
> Boebert is saying people DISCUSSING child trafficking are being… pic.twitter.com/KIJLikce4H
>
> — DD Geopolitics (@DD_Geopolitics) February 10, 2026

In november probeerde president Trump afgevaardigde Boebert over te halen haar naam te verwijderen van het verzoekschrift tot vrijlating dat uiteindelijk leidde tot de aanname van *de Epstein Files Transparency Act*. Trump paste deze tactiek ook toe op andere belangrijke bondgenoten in het Congres, waaronder afgevaardigde Nancy Mace uit South Carolina en toenmalig afgevaardigde Marjorie Taylor Greene uit Georgia. Deze vergeefse poging om de medeplichtigen van Jeffrey Epstein te blijven beschermen, resulteerde in een onoverbrugbare breuk met Greene, wat leidde tot haar ontslag uit het Congres. Na de aankondiging van haar

ontslag **onthulde Greene dat Trump had geprobeerd haar over te halen tegen de openbaarmaking van de Epstein-dossiers te stemmen, omdat openbaarmaking ervan schadelijk zou zijn voor vrienden van de president die erin betrokken zouden zijn.**

De aanhoudende pogingen om de medeplichtigen van Jeffrey Epstein te beschermen, hebben de legitimiteit van president Trump alleen maar verder ondermijnd. Onthullingen over de omvang van de doofpotaffaire die hij blijft voeren, dreigen niet alleen cruciale politieke bondgenoten van hem te vervreemden, maar versterken ook het politieke momentum tegen de president. Dit **zou kunnen leiden tot maatregelen tegen belangrijke functionarissen binnen de regering, zoals de afzetting van procureur-generaal Pam Bondi en mogelijke strafrechtelijke vervolging van FBI-directeur Kash Patel.** Nu de politieke fundamenten van de regering-Trump tot in de kern zijn geschud door de manier waarop de Epstein-dossiers zijn vrijgegeven, lijkt het slechts een kwestie van tijd voordat het kaartenhuis dat de regering-Trump heeft opgebouwd door haar onwrikbare inzet om de pedofiele elite te beschermen, in elkaar stort.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag ⬇️ om meer te lezen over

Onze niet-gekozen heerser: Hoe Jared Kushner het Witte Huis veranderde in Israëls achterkamertjesdealhol.

dissident.one/onze-niet-gekozen-heerser-hoe-jared-kushner-het-witte-huis-veranderde-in-israels-achterkamertjesdealhol

15 februari 2026

“Trump kwam niet alleen het Witte Huis binnen. Hij stormde binnen met de belofte ‘het moeras droog te leggen’, maar in zijn schaduw liep Jared Kushner, met een ingewikkeld web van private financiële netwerken, offshore bezittingen en buitenlands kapitaal dat zo diep verankerd was dat het functioneerde als een stille motor in het hart van het presidentschap, schrijft Freddie Ponton.

Jaren later maakten FBI-documenten die samen met de Epstein-dossiers werden vrijgegeven het gevaar duidelijk. Een vertrouwelijke informant beweerde dat Trump door Israël was gecompromitteerd en dat Kushner

het ware zwaartepunt was, die zowel de Trump Organisation als het Witte Huis van binnenuit aanstuurde.

Dit is geen theater. Inlichtingenrapporten beschuldigen zelden rechtstreeks; ze brengen kwetsbaarheden in kaart, signaleren machtsposities en leggen de onzichtbare paden bloot waarlangs buitenlandse invloed de Amerikaanse machtscentra kan binnensluipen, onopgemerkt, onbetwist en structureel onstopbaar.

© Amerikaans Ministerie van Justitie

DOCUMENT: Federal Bureau of Investigation (FBI) – CHS-rapportagedocument, 19-10-2020 (3 pagina's in de bron)

De vraag is niet of de beschuldiging standhoudt voor de rechter. De vraag is of de feiten zelf, inclusief Trumps mandaat voor 2025, zijn reeks presidentiële decreten en zijn meest ingrijpende buitenlandse beleidsbeslissingen in het Midden-Oosten, het risico bevestigen dat wordt beschreven. **Bij nadere beschouwing komt een patroon naar voren dat wijst op een presidentschap waarin particulier kapitaal, buitenlandse netwerken en persoonlijke connecties samenkomen om uitkomsten te creëren die steevast de Israëlische belangen dienen, en niet die van de Amerikanen.** De beslissingen van de Trump 2:0-regering lijken van binnenuit te worden gedicteerd in plaats van geleid door democratisch toezicht. Naarmate dit verhaal zich ontvouwt, wordt duidelijk dat dit geen geïsoleerde incidenten of toevallige samenloop van omstandigheden zijn – ze zijn structureel, blijvend en hebben zeer grote gevolgen.

Een presidentschap dat van binnenuit is hervormd.

Voordat Jared Kushner ooit voet zette in de West Wing, was het bedrijf van zijn familie al diep verweven in een web van internationaal kapitaal en offshore entiteiten. Kushner Companies, het vastgoedbedrijf opgericht door zijn vader, Charles Kushner, zat na een agressieve expansie naar Manhattan eind jaren 2000 en begin jaren 2010 zwaar in de schulden.

Om het hoofd boven water te houden, wendde het bedrijf zich steeds vaker tot ongebruikelijke, ondoorzichtige kapitaalbronnen.

Documenten en rapporten onthullen dat **Israëlisch kapitaal via Kushner-gecontroleerde deals stroomde** via entiteiten zoals Gaia Investments Corp, gevestigd buiten Tel Aviv, Israël, en haar Amerikaanse dochterondernemingen, zoals 65 Bay LLC (+ joint venture met KABR), oorspronkelijk bekend als GAIA JC LLC, waarvan de namen later in federale ethische rapporten zouden verschijnen op een manier die zorgen over transparantie opriep. Deze investeringsvehikels waren formeel verschillend, maar waren via bedrijfsdocumenten en interne netwerken verbonden met Raz Steinmetz , een lid van een van Israëls rijkste families, “de Steinmetzes“, wiens wereldwijde belangen zich uitstrekken over diamanten, mijnbouw, vastgoed en infrastructuur. Kushner Companies lijkt publiekelijk hun banden met Steinmetz te hebben “opgeschoond“. Eind 2014 verdwenen de naam en het logo van Gaia van de lijst met partners op de website van Kushner, waar ze sinds begin 2013 te vinden waren.

© Everipedia

Raz Steinmetz, en in bredere zin zijn familienetwerk, hielp bij de financiering van tientallen Kushner-projecten in Lower Manhattan en het centrum van Brooklyn, met investeringen die naar verluidt meer dan 150 miljoen dollar waard waren. Hij was ook mede-eigenaar van grote projecten zoals Trump Bay Street in Jersey City, waar Kushner Companies samenwerkte met entiteiten die werden gecontroleerd door Steinmetz-gelieerden.

Dit zijn geen onbeduidende commerciële banden. Het zijn financiële verwikkelingen die dateren van vóór zijn publieke ambt, waarbij gebruik wordt gemaakt van lege vennootschappen en offshore-constructies die de uiteindelijke begunstigden verhullen, vaak met Israëlische miljardairs als link, en die laten zien hoe een worstelende vastgoeddynastie afhankelijk werd van internationale investeringskanalen, met hun eigen politieke en economische belangen.

Toen Jared Kushner hoge adviesfuncties in het Witte Huis op zich nam, waar hij toezicht hield op het Midden-Oostenbeleid, de diplomatie en het nationale veiligheidsadvies, bracht hij niet alleen zijn ideologie mee, maar ook een netwerk van zakelijke en financiële afhankelijkheden dat, zij het verborgen, actief zou blijven gedurende zijn ambtstermijn.

Jared Kushner werd in 2017 senior adviseur van Trump en bekleedde die functie tot Trump in 2021 aftrad. Hij was de belangrijkste deelnemer van de Trump-regering aan het vredesproces in het Midden-Oosten, schreef het vredesplan van Trump en faciliteerde de gesprekken die leidden tot de ondertekening van de Abraham-akkoorden en andere normalisatieovereenkomsten tussen Israël en verschillende Arabische staten in 2020. Hij richtte Affinity Partners op, een private equity-firma die het grootste deel van haar financiering ontvangt van het Saoedische staatsinvesteringsfonds. In 2025 keerde Kushner terug naar een informele adviserende rol in de tweede regering-Trump, waar hij samen met Steve Witkoff een belangrijke bemiddelaar was in diplomatieke

onderhandelingen over de oorlog tussen Israël en Hamas en de oorlog in Oekraïne.

Tegenwoordig, in de duistere onderwereld van de mondiale machtsstrijd, werpt Jared Kushner een lange schaduw over Trumps zogenaamde “Raad van Vrede”, een kliek van insiders die klaarstaan om de ruïnes van Gaza te verdelen. Het begint met Marc Rowan, de topman van Apollo Global Management , die Jeffrey Epstein adviseerde over de belastingzaken van het bedrijf en die ooit een reddingsboei van 184 miljoen dollar toewierp aan Kushners wankelende vastgoedimperium, om vervolgens tijdens crisistijden smeekbeden om financiële steun van de Federal Reserve in zijn oor te fluisteren.

© Win McNamee/Getty Images

Speciaal gezant van de VS Steve Witkoff en Jared Kushner • Witte Huis • 29 september 2025

Dan is er Steve Witkoff, de gladde vastgoedmagnaat, verstrikt in dezelfde duistere netwerken van Arabisch-Israëlische achterkamertjesdeals waar Kushner zich mee bezighoudt. Vervolgens is er Yakir Gabay, al meer dan tien jaar een trouwe handlanger, die samen met anderen meedogenloze vastgoedroof pleegt aan beide kanten van de Atlantische Oceaan, van de zonovergoten kusten van Miami tot de mistige straten van Londen. En dan is er Tony Blair, de voormalige staatsman die zijn visioenen van een glamoureuze “Gaza Riviera” aanprijst, die doordrenkt is van de duistere onderstroom van etnische zuivering. Hij sleept Ajay Banga mee in de strijd en betrekt de Wereldbankchef bij plannen om Oekraïne, dat door oorlog is geteisterd, te plunderen. Samen scheuren ze de dunne vermomming van de diplomatie weg en ontketenen ze het vraatzuchtige beest van het vriendjeskapitalisme op een wederopbouwproject in Gaza van 25 tot 30 miljard dollar – een feestmaal van uitbuiting in een democratie die van binnenuit wordt verslonden door niet-gekozen schimmen die de wil van het volk bespotten.

Kapitaal, beleid en de vorm van afstemming.

Het hoofdstuk in Kushners carrière na zijn regering, samengevat in de oprichting van Affinity Partners, betekende geen breuk met buitenlandse invloed; het versterkte die juist. Affinity haalde miljarden op bij staatsinvesteringsfondsen in Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabische Emiraten en Qatar om te investeren in Amerikaanse en Israëlische bedrijven, waaronder belangen in

Phoenix Financial, een van Israëls grootste verzekerings- en financiële dienstverleners, en in onderdelen van Shlomo Group, een gediversifieerd Israëlisch conglomeraat met activa in de infrastructuur- en defensiesector.
Deze kapitaalinstroom weerspiegelde meer dan alleen strategische investeringen; het bevestigde een systeem van afstemming dat al lang voor Kushners vertrek uit het Witte Huis was begonnen. Tijdens zijn tijd in de regering voerde Kushner beleidsmaatregelen door die zeer asymmetrisch waren: de erkenning van Jeruzalem als hoofdstad van Israël, de Amerikaanse steun voor de Israëlische soevereiniteit over de Golanhoogten en het buitensluiten van de Palestijnen in vredesonderhandelingen. **Deze beslissingen droegen weinig bij aan de onpartijdige positie van de Verenigde Staten, maar gaven één partij in een betwist conflict wel enorm veel politiek kapitaal.**

Ondertussen bleven de vastgoedondernemingen van de familie gebruikmaken van wereldwijde financiële netwerken en offshore constructies zoals RealCadre LLC, beter bekend als Cadre, een platform dat Kushner in 2014 samen met Ryan Williams en zijn broer Joshua Kushner oprichtte met een startkapitaal, waaronder een kredietlijn van 250 miljoen dollar van de familie van George Soros. Josh Kushner is de oprichter van Thrive Capital, een durfkapitaalbedrijf en een belangrijke investeerder in Israëlische startups. Samen haalden ze in stilte tientallen miljoenen dollars op.Uit buitenlandse en anonieme bronnen in jurisdicties zoals de Kaaimaneilanden kwam geld, wat de kapitaalstromen rond de

privébelangen van Jared Kushner nog ondoorzichtiger maakte, zelfs terwijl hij tijdens zijn ambtstermijn aandelen behield. In 2020 verkocht hij uiteindelijk zijn belang in CADRE, nadat verschillende onderzoeksjournalisten hadden ontdekt dat hij geld doorsluisde naar initiatieven voor Opportunity Zones die belastingvoordelen boden waar hij actief voor had gepleit in Washington. Dit leidde tot kritiek, omdat men het gevoel had dat hij profiteerde van zijn positie in het Witte Huis.

Het patroon was, chronologisch bekeken, geen toeval. Kapitaal stabiliseerde de financiën van de familie Kushner, toegang volgde, vertrouwen werd gewonnen binnen het Witte Huis, beleid werd afgestemd op externe belangen, en winst en herinvestering volgden. Uiteindelijk vertegenwoordigt dit een zichzelf versterkende cyclus die publieke plichten en privéwinst vervaagde, wat talloze alarmbellen had moeten doen rinkelen.

Kwetsbaarheid, ideologie en de Epstein-context

Een van de meest onthullende episodes in Kushners overgang naar de publieke macht was het veiligheidsonderzoek. Inlichtingendiensten wezen op Kushners financiële verwikkelingen met entiteiten als GAIA JC LLC en buitenlandse kredietverstrekkers als een risico op buitenlandse beïnvloeding, een technische term in veiligheidsonderzoek die wijst op mogelijke blootstelling. Dat risico werd echter politiek genegeerd in plaats van opgelost door een herbeoordeling.

Dit sluit aan bij de bredere puzzel van de Epstein-onthullingen, niet vanwege bewezen operationeel gebruik, maar omdat Epsteins netwerken illustreerden hoe privévermogen, toegang tot de elite, buitenlandse belangen en institutionele weerstand tegen onderzoek samenkomen. **Epstein werd jarenlang beschermd door relaties die zich uitstrekten over de financiële, politieke en inlichtingenwereld, en de bronnen in de FBI-rapporten die met hem in verband werden gebracht, uitten hun bezorgdheid over ongeoorloofde**

beïnvloeding. Het bestaan van dergelijk materiaal, vooral wanneer inlichtingendiensten het in overweging nemen, wordt onderdeel van de strategische omgeving van machtsmisbruik, zelfs zonder gerechtelijk bewijs.

Tegelijkertijd gaf ideologie richting. De aloude filantropische steun van de familie Kushner aan Israëlische doelen, hun banden met nederzettingenbewegingen en hun persoonlijke nabijheid tot figuren als Benjamin Netanyahu, **die naar verluidt in het huis van de Kushners verbleef en persoonlijke banden met de familie onderhield,** betekenden dat toen Kushner de leiding over het Midden-Oostenbeleid overnam, deze diepgewortelde voorkeuren niet aan de kant werden geschoven. Ze werden operationele prioriteiten.

Dit is waar de analyse van de FBI-bron coherentie krijgt:

> **De ene laag beschreef kwetsbaarheid, de andere structurele verankering. Kwetsbaarheid zonder structuur is zwakte; structuur zonder kwetsbaarheid is inertie. De combinatie is beleidsafstemming zonder verantwoording.**

Instemming, soevereiniteit en de lessen van afstemming.

De diepste tekortkoming hier is niet juridisch, maar democratisch. Amerikanen hebben niet gestemd voor een presidentschap dat via familiekringen en internationale kapitaalcircuits verloopt. Ze hebben niet ingestemd met een regeling waarbij de privé financiële belangen van een adviseur verweven raakten met de publieke macht, wat het buitenlands beleid, de geopolitieke ontwikkelingen en de economische koers beïnvloedde.

Soevereiniteit is niet zomaar een slogan. Het gaat erom wie de belangen mag bepalen, de agenda mag vaststellen en de uitkomst mag onderhandelen zonder publiek toezicht. Wanneer de financiële afhankelijkheden van een adviseur grenzen overschrijden, schijnvennootschappen en ondoorzichtige partnerschappen omvatten, en wanneer wettelijke bescherming politiek wordt omzeild, vervaagt de grens

tussen persoonlijk gewin en publieke plicht.

> **“America First” functioneerde niet langer als een waarborg. Het werd retoriek die een vorm van afstemming verhulde – relationeel, structureel en onzichtbaar voor de gewone kiezer.**

Het patroon dat we waarnemen, waarbij kapitaal via ondoorzichtige kanalen naar privéwinst stroomt en tegelijkertijd het buitenlands beleid vormgeeft, vraagt om onderzoek, niet om speculatie. Democratie faalt niet alleen wanneer stembiljetten worden gestolen; ze faalt ook wanneer consensus wordt gecreëerd op basis van uitgangspunten waarvan het publiek zich nooit bewust was dat ze die onderschreven.

Als buitenlandse invloed nu via familiebanden, private equity en offshore netwerken verloopt, is de dringende vraag niet of er invloed bestaat. De vraag is of democratische instellingen nog steeds de instrumenten, de transparantie en de wil bezitten om die invloed te herkennen en te beperken. **Op welk punt wordt nabijheid bestuur, en hoeveel waarschuwingssignalen kunnen worden genegeerd voordat kwetsbaarheid niet meer te onderscheiden is van beleid?**

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag ⬇️ om meer te lezen over

Karl Lauterbach wordt hoofd van de WHO: Ernstige bijwerkingen !

15/02/2026

artikelen

1

Na alles wat we nu weten over het coronatijdperk, dacht u toen dat Karl Lauterbach ons rechtssysteem ontvluchtte en zich in Cuba schuilhield? Niets is minder waar: net als Baerbock of von der Leyen lijkt hij zich zo goed bewezen te hebben dat hij voorbestemd is voor een hogere, internationale functie, schrijft David Berger.

[1]

De NZZ schrijft: “De Wereldgezondheidsorganisatie zoekt een opvolger voor haar directeur, Tedros Ghebreyesus. Duitsland hoopt op een Duitser aan de top. Twee kandidaten staan al op de shortlist, waaronder voormalig minister van Volksgezondheid

Lauterbach.”

who – wereldgezondheidsorganisatie

Hoe excentriek zijn publieke optredens ook waren, juist deze eigenaardigheid maakt hem de perfecte protagonist van het ‘nieuwe normaal’ en de dubieuze instellingen die daarbij horen, in de eerste plaats natuurlijk de WHO. Lauterbach is al lange tijd een fervent voorstander van de plannen van de Wereldgezondheidsorganisatie om verregaande internationale gezondheidsvoorschriften in te voeren die veel verder gaan dan de traditionele pandemiebestrijding. Dit gaat niet alleen over administratieve modernisering, maar ook over een diepgaande aantasting van de nationale soevereiniteit.

Wat aanvankelijk onschuldige samenwerking leek, heeft inmiddels alarmerende proporties aangenomen: de WHO – met steun van Berlijn – streeft naar een hervorming van het internationale gezondheidsrecht die de invloed van de VN-organisatie op nationale gezondheidszorgstelsels enorm zou vergroten. Van verplichte gegevensuitwisseling tot gestandaardiseerde regelgeving in crisissituaties, staten zouden in de toekomst veel sterker gebonden zijn aan de richtlijnen van de WHO.

Voor Lauterbach is dit een logische stap. Zijn argument is dat de wereld “beter voorbereid moet zijn op toekomstige bedreigingen”. De pandemie heeft aangetoond hoe kwetsbaar staten zijn – daarom is een multilateraal systeem met bindende regels “essentieel”. Maar deze woorden verhullen wat er werkelijk op het spel staat.

wereldwijde administratieve bureaucratie in plaats van democratie

Want achter de technocratische termen schuilt een agenda die veel verder gaat dan gezondheidskwesties: soevereiniteit, democratische besluitvormingsprocessen en uiteindelijk het zelfbeschikkingsrecht van staten moeten worden ondermijnd ten gunste van een wereldwijde bestuurspraktijk die door niemand democratisch is gelegitimeerd.

Bijzonder explosief is het feit dat Duitsland, onder Lauterbach, een sleutelrol speelt bij de implementatie van deze hervormingen. Berlijn wordt beschouwd als een van de meest[1] uitgesproken voorstanders van een “sterk juridisch kader voor de WHO”. Dit roept vragen op – niet alleen of het nationale gezondheidsbeleid beter gediend is in Brussel of Genève dan in Berlijn, maar ook welke democratische legitimiteit aan deze reorganisatie ten grondslag ligt.

achter gesloten deuren praten mensen onzin.

Critici uit de wetenschap en het constitutioneel recht waarschuwen al maanden dat een dergelijke machtsconcentratie in een internationale organisatie ertoe zal leiden dat beslissingen over de gezondheidszorg achter gesloten deuren worden genomen in plaats van via parlementair debat. Volgens hen ontaardt wat begint als samenwerking al snel in het ontstaan van voldongen feiten, zonder daadwerkelijke participatie van burgers en hun vertegenwoordigers.

Lauterbach beweert dat het om solidariteit en bescherming gaat, maar in werkelijkheid draait het om een sluipende overdracht van beslissingsbevoegdheid – een proces dat al grotendeels uit het publieke debat is verdwenen. De vraag moet gesteld worden: willen we dat ons zorgstelsel – na het complete falen van de EU – meer gecontroleerd wordt door internationale instanties dan door gekozen parlementen?

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

1